

آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۶ بنا به پیشنهادی مشترک شماره ۱۴۹۰۲۶ مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۱۹ وزارت خانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمان تامین اجتماعی و به استناد بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) - مصوب ۱۳۸۰ - آیین نامه اجرایی بند یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

ماده ۱: کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار غیراستاندارد بوده و در اثر اشتغال بیمه شده تنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت های طبیعی (جسمی و روانی) در روی ایجاد می شود که نتیجه آن بروز بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن می باشد. مشاغل سخت و زیان آور موضوع این ماده به دو گروه تقسیم می شوند:

الف - مشاغلی که صفت سخت و زیان آوری با ماهیت شغلی وابستگی داشته اما می توان با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدبیر فنی مناسب توسط کارفرما سختی و زیان آوری آنها را حذف نمود.

ب - مشاغلی که ماهیتاً سخت و زیان آور بوده و با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدبیر فنی توسط کارفرما، صفت سخت و زیان آوری آنها کاهش یافته ولی کماکان سخت و زیان آوری آنها حفظ می گردد.

ماده ۲: تعیین سخت و زیان آور بودن مشاغل موضوع ماده (۱) و نوع آن (گروه «الف» و گروه «ب» در هر کارگاه با بررسی سوابق، انجام بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان بهداشت حرفه ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بازرسان وزارت کار و امور اجتماعی و با تایید توسط کمیته استانی موضوع این آیین نامه انجام می گیرد.

تبصره - کارفرمایان کارگاه ها مکلفند با کارشناسان و بازرسان موضوع این ماده همکاری و مدارک مورد نیاز را در اختیار آنان قرار دهند.

ماده ۳: کارفرمایان کلیه کارهای سخت و زیان آور که تمامی یا بخشی از کارهای آنها سخت و زیان آور می باشند مکلفند اقدامات زیر را انجام دهند:

۱ - کارفرمایان کارگاه های تاسیس شده، تا تاریخ قانون یاد شده مکلفند حداقل ظرف ۲ سال از تاریخ مذبور، نسبت به ایمن سازی عوامل و شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آیین نامه های مربوط (مصطفوی شورای عالی حفاظت فنی) و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام نمایند.

در مورد کارگاه هایی که پس از تصویب قانون یاد شده ایجاد می گردد کارفرمایان مربوط مکلفند گواهی لازم را از وزارت خانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبنی بر رعایت ایمنی بهداشت و استاندارد بودن آنها طبق قانون کار اخذ نمایند. اجازه فعالیت این قبیل کارگاه ها مشروط به ارایه گواهی مذبور می باشد.

۲ - کارفرمایان مکلفند شاغلین در کارهای سخت و زیان آور را حداقل سالی یک بار به منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص به هنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی آنان توسط مراکز بهداشتی و درمانی مورد معاينه قرار داده و نتیجه را در پرونده های مربوط ضبط و یک نسخه از آن را به سازمان تامین اجتماعی ارایه نمایند.

۳ - تغییر شغل بیمه شده که در معرض فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان آور باشد براساس مقررات پیش بینی شده در قانون کار صورت می گیرد.

۴ - معاینات قبل از استخدام طبق ماده (۹۰) قانون تامین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴ - انجام می گردد.

ماده ۴: به استناد تبصره (۱) ماده (۹۶) قانون کار مقررات و ضوابط انجام معاینات پزشکی موضوع ماده (۳) این آیین نامه اعم از قبل از استخدام و ادواری اختصاصی و هرگونه معاینه پزشکی دیگردر این ارتباط مطابق با دستورالعملها و آیین نامه های جاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود.

تبصره - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است تمهیدات لازم برای اعلام نتایج معاینات موضوع این ماده مناسب با شرح وظایف سازمان های ذیربسط بعمل آورد.

ماده ۵: حذف صفت سخت و زیان آوری کار در اثر بکارگیری تمهیدات بهداشتی، اینمنی و تدبیر فنی توسط کارفرما بعد از گذشت «۲» سال از تاریخ تصویب قانون در هر کارگاه و خروج شغل از شمول این آیین نامه و یا استمرار سخت و زیان آوری کار، پس از اعلام نتایج بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان موضوع ماده (۲) این آیین نامه و تایید کمیته استانی کارهای سخت و زیان آور انجام می گیرد.

تبصره - وزارت خانه های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی مکلفند گزارش بازدید خود را از کلیه کارگاه هایی که تمام یا برخی از مشاغل آنها سخت و زیان آور تشخیص داده شده است را به کمیته استانی مربوط ارایه نمایند.

ماده ۶: در صورتی که گزارش کارشناسان موضوع ماده (۵) این آیین نامه پس از تایید کمیته استانی حاکی از عدم کاهش یا حذف عوامل زیان آور و بیماری زا محیط کار ظرف مهلت مقرر در قانون باشد اقدامات لازم بر حسب مورد مطابق قانون کار از سوی وزارت خانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بعمل خواهد آمد.

ماده ۷: سیاستگذاری کشوری کارهای سخت و زیان آور موضوع این آیین نامه، ارزیابی مجدد مشاغلی که بدؤاً سخت و زیان آور تعیین شده اند ولی براساس اطلاعات بعدی نیاز به بازنگری دارند، ایجاد هماهنگی و نظارت بر عملکرد و رسیدگی به درخواست کمیته های استانی موضوع ماده (۸) این آیین نامه و تعیین مشاغل سخت و زیان آور در تاسیسات ملی و مهم مانند نیروگاه ها و پالایشگاه ها و ... به عهده شورای عالی حفاظت فنی خواهد بود.

تبصره - مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی و نماینده وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با حق رای در زمینه کارهای سخت و زیان آور عضو شورای عالی حفاظت فنی از تاریخ تصویب این آیین نامه خواهد شد.

ماده ۸: به منظور تشخیص و تطبیق مشاغل سخت و زیان آور کمیته استانی متشكل از اعضای زیر در هر استان تشکیل می گردد:

۱ - مدیر کل کار و امور اجتماعی استان به عنوان رئیس کمیته.

۲ - معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی دانشگاه.

۳ - مدیر کل تامین اجتماعی استان.

۴ - یک نفر بازرس کار با معرفی اداره کل کار و امور اجتماعی استان.

۵ - کارشناس مسئول بهداشت حرفه ای با معرفی مدیریت درمان تامین اجتماعی استان.

۶ - یک نفر کارشناس بهداشت حرفه ای با معرفی رئیس دانشکده علوم پزشکی و بهداشت درمان استان.

تبصره ۱ - حضور نماینده بیمه شده و کارفرما در جلسات بدون حق رای بلامانع می باشد.

تبصره ۲ - جلسات کمیته های استانی در اداره کل کار و امور اجتماعی تشکیل و با حضور «۵» نفر از اعضاء رسمیت می یابد و

تصمیمات جلسه با اکثرین آراء حاضرین معتبر و لازم‌الاجرا می‌باشد.

تبصره ۳ - در استان‌هایی که دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مستقل وجود دارد در صورت طرح پرونده‌های مرتبط با منطقه تحت پوشش، کارشناس مسئول بهداشت حرفه‌ای معاونت بهداشتی دانشکده مزبور، جایگزین کارشناس مسئول بهداشت حرفه‌ای معاونت بهداشتی دانشگاه خواهد بود.

تبصره ۴ - با تصویب کمیته استانی دعوت از افراد صاحب نظر و اساتید مربوط جهت شرکت در جلسات بدون حق رای بلامانع می‌باشد.

ماده ۹: وظایف کمیته‌های استانی به شرح زیر می‌باشد:

۱ - تعیین و تطبیق مشاغل سخت و زیان آور با مواد این آیین نامه و اعلام به مراجع ذیربسط و توجه ویژه به بانوان شاغل مشمول مشاغل سخت و زیان آور به خصوص در دوران بارداری و شیردهی.

۲ - بررسی و تشخیص مشاغل موضوع ماده (۱) این آیین نامه که توسط بیمه شده، کارفرما یا سایر مراجع به عنوان مشاغل سخت و زیان آور معرفی شده و اعلام نتیجه به متقاضی و سازمان‌های ذیربسط.

۳ - بررسی مواردی که با اتخاذ تدبیر لازم حالت سخت و زیان آوری شغل یا مشاغل از بین رفته و در زمرة مشاغل عادل درآمده‌اند و اعلام آن به مراجع ذیربسط به منظور حذف مزايا و امتيازات و ... که به کار سخت و زیان آور تعلق گرفته است.

۴ - بررسی و ارایه پیشنهاد مشاغل جدید برای طرح در شورای عالی حفاظت فنی برای تعیین سخت و زیان آور بودن و یا نبودن آن.

۵ - اجرای سیاست‌ها و مصوبات شورای عالی حفاظت فنی.

تبصره - کارفرمایان کارگاه‌ها مکلفند با کمیته موضوع ماده (۹) این آیین نامه همکاری و مدارک مورد نیاز را در اختیار آنان قرار دهند.

ماده ۱۰: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است هر ساله حدود تماس شغلی عوامل بیماری زا را به شورای عالی حفاظت فنی اعلام نماید شورای عالی مذکور موظف است مراتب را به کمیته‌های استانی کارهای سخت و زیان آور جهت اجرا اعلام نماید.

ماده ۱۱: در صورت تشخیص کمیته استانی مبنی بر قرار گرفتن کار در عداد گروه (الف) و (ب) ماده (۱) این آیین نامه، کارفرما موظف است نسبت به حذف یا کاهش عوامل سختی و زیان آوری کار تا حد مجاز و تامین استانداردهای لازم مورد تایید مراجع ذیربسط در مهلت مقرر اقدام نماید. در غیر این صورت هرگونه عارضه، حادثه و غرامات‌های ناشی از بیماری، از کارافتادگی و غیره به عهده کارفرما خواهد بود.

ماده ۱۲: علاوه بر کارهای سخت و زیان آور مشخص شده طبق مصوبات شورای عالی حفاظت فنی، موارد تایید شده توسط کمیته استانی و موارد زیر نیز سخت و زیان آور شناخته می‌شوند.

۱ - کار در ندامتگاه‌ها و زندان‌ها.

۲ - مشاغلی که مستقیماً در مراکز روان درمانی با بیماران روانی مرتبط هستند.

۳ - خبرنگاری.

ماده ۱۳: نحوه توالی و تناوب اشتغال در مشاغل سخت و زیان آور:

- ۱ - ایام زیر چنانچه در فواصل اشتغال به کارهای سخت و زیان آور واقع شود، به عنوان سابقه اشتغال در کارهای سخت و زیان آور محسوب می گردد.
- الف - تعطیلات هفتگی.
 - ب - تعطیلات رسمی.
 - ج - ایام استفاده از مرخصی استحقاقی.
- د - ایام استفاده از مرخصی بابت ازدواج یا فوت همسر، پدر، مادر و فرزندان به مدت ۳ روز با دریافت دستمزد در مورد مشمولان قانون کار.
- ه - ایام استفاده از مرخصی استعلامی یا استراحت پزشکی اعم از اینکه حقوق ایام مزبور توسط کارفرما پرداخت شود و یا اینکه بیمه شده از غرامت دستمزد ایام بیماری استفاده کرده باشد.
- ۲ - ایام و موارد زیر چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان آور واقع شود موجب زایل شدن توالی اشتغال وی در کارهای سخت و زیان آور نمی گردد.
- الف - ایام خدمت وظیفه سربازی (دوران ضرورت و احتیاط) مشروط بر اینکه بیمه شده حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت به کار سابق خود برگشته و یا اینکه در کار دیگری که سخت و زیان آور شناخته شده مشغول به کار شده باشد و همچنین ایام آماده به خدمت.
 - ب - دوران توقیف بیمه شده در صورتی که منتهی به محکومیت وی نگردد و یا اینکه کارفرما بر اساس تکلیف قانونی حقوق دوران مزبور را به بیهم شده پرداخت نماید.
 - ج - ایام حالت تعلیق که به واسطه عوامل قهریه طبیعی و یا حوادث و مخاطرات اجتماعی (مانند سیل، زلزله، جنگ و آتش سوزی) که خارج از اراده کارفرما و بیمه شده بوده و در نتیجه آن کارگاه به طور موقت تعطیل می گردد.
 - د - ایام استفاده از مقررات بیکاری مشروط بر اینکه بیمه شده قبل از اتمام و یا بلافصله پس از اتمام دوره مزبور در مشاغلی که سخت و زیان آور شناخته شده مشغول به کار شده یا طبق این آیین نامه بتواند بازنیسته شود.
 - ه - ایام خدمت در جبهه که به تایید مراجع ذی صلاح رسیده باشد.
 - و - دوران اسارت یا محکومیت سیاسی که بیهم شده براساس آن به عنوان آزاده شناخته شده باشد.
 - ز - ایام بلا تکلیفی بیمه شده که مستند به آرای صادره از سوی هیات های حل اختلاف و یا سایر مراجع قانونی منجر به پرداخت حقوق ایام مزبور شده باشد.
 - ح - ایام استفاده از غرامت دستمزد ایام بیماری که در فاصله زمانی ۱۳۵۹/۴/۱ تا ۱۳۵۴/۵/۱۰ واقع شده باشد.
 - ط - غیبت غیرموجه حداکثر به مدت ۱۰ روز در سال در مورد کارگاه های مشمول قانون کار با براساس مقررات انضباطی، تخلفاتی و یا استخدامی مربوط در کارگاه های غیر مشمول قانون کار که منجر به اخراج، انفال موقت و یا دائم نشده باشد.

۳ - ایام و موارد ذیل چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان آور واقع شود توالی اشتغال او را از بین برده و موجب تناوب اشتغال وی می گردد.

 - الف - استفاده از مرخصی بدون حقوق به هر منظور و تحت هر عنوان.
 - ب - اخراج، استعفاء، انفال و بازخریدی.

ج - غیبت غیرموجه بیش از (۱۰) روز در هر سال در کارگاههای مشمول قانون کار یا براساس مقررات انضباطی، تخلفاتی و یا استخدامی مربوط در کارگاههای غیرمشمول قانون کار که منجر به اخراج، انفصل موقت و یا دائم شده باشد.

د - اشتغال در کارها و مشاغل عادی.

ه - اشتغال در حرف و مشاغل آزاد.

و - بیمه اختیاری.

ز - بیکاری بدون دریافت مقرری بیکاری.

ح - سایر موارد مشابه.

ماده ۱۴: شرایط بازنیستگی در کارهای سخت و زیان آور:

۱ - بیمه شدگانی که حداقل ۲۰ سال سابقه کار متولی یا ۲۵ سال متناوب و پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور را دارا باشند، بدون شرط سنی می‌توانند درخواست بازنیستگی از سازمان تامین اجتماعی نمایند.

۲ - چنانچه کمیسیون‌های پزشکی موضوع ماده (۹۱) قانون تامین اجتماعی قبل از رسیدن بیمه شده شاغل در کارهای سخت و زیان آور به سابقه مقرر در بند (۱) فوق، فرسایش جسمی و روحی وی را ناشی از اشتغال به کارهای سخت و زیان آور تشخیص و تایید نمایند.

۳ - این قبیل بیمه شدگان به صرف ارایه درخواست بازنیستگی مجاز به ترک کار نبوده و می‌باید احرار شرایط و استحقاق آنها جهت بازنیستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان آور رسماً از سوی سازمان تامین اجتماعی به آنها ابلاغ شود و سپس ترک کار نمایند.

۴ - چنانچه بیمه شده شرایط استفاده از بازنیستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان آور را طبق این آیین نامه احرار کند سازمان تامین اجتماعی مکلف است نسبت به برقراری مستمری وی از تاریخ ترک کار اقدام نماید.

۵ - بیمه شدگان شاغل که حداقل ۲۰ سال متولی یا ۲۵ سال متناوب سابقه پرداخت حق بیمه در مشاغل سخت و زیان آور مربوط به قبل از تاریخ تصویب قانون را داشته باشند و یا در آینده شرایط مذکور را احرار نمایند می‌توانند درخواست بازنیستگی خود را با رعایت بند (۳) این ماده به سازمان تامین اجتماعی تسلیم نمایند.

ماده ۱۵: چنانچه فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان آور در اثر عدم رعایت بندۀای (۱) و (۲) جزء (الف) ماده واحده قانون یاد شده تشخیص داده شود، سازمان تامین اجتماعی ضمن انجام تعهدات قانونی نسبت به بیمه شده، زیان و خسارت واردہ را با توجه به ماده (۶۶) قانون تامین اجتماعی از کارفرمای مربوط مطالبه و وصول خواهد نمود.

ماده ۱۶: کارفرما مکلف است پس از احرار شرایط بازنیستگی بیمه شده شاغل در کارگاه وی، طبق این آیین نامه معادل چهاردرصد میزان مستمری برقراری بیمه شده نسبت به سنت اشتغال او در مشاغل سخت و زیان آور را که توسط سازمان تامین اجتماعی محاسبه و مطالبه می‌گردد به طور یکجا به سازمان مذبور پرداخت نماید.

ماده ۱۷: آثار محدودیتها و مزایای مندرج در قانون برای مواردی که بازنیستگی به موجب این آیین نامه ایجاد می‌شود منحصر به همان شغل در همان کارگاه خاص بوده و قابل تسری و تعمیم در دیگر شغل‌های مشابه در سایر کارگاهها نمی‌گردد.

ماده ۱۸: اجرای مقررات این آیین نامه تا پایان مدت برنامه سوم می‌باشد.